

KURJER LITEWSKI

W WILNIE DNIA 10 Lipca. V. S. ROKU 1806.

ROSYJA.

S. PETERSBURG VS. d. 3 Lipca. Imperatorowa Jmóść Marya i W. Xiężniczka Katarzyna obrządkiem Chrześcijańskim d. 29 Czerwca przystępowały do tajemnic świętych.

Wołyński Gubernator cywilny X. Wołkoński uwalnia się od służby; jego miejsce zastąpi tajny Konsyliarz Komburley. Tajny Konsyliarz Murawiew otrzymał prawem dożywotniem z opłatą kwarty, w Podolskiej Gubernii Starostwo Winnickie, które obeymie po zeyściu dzisiejszego dzierżawcy X. Stanisława Poniatowskiego; co niź nastąpi, odbierać będzie kwartę teraz do skarbu wnoszoną. Moskiewski Gubernator cywilny Baranow zasiądzie w Senacie; miejsce jego w Moskwie zastąpi aktualny Stanu Konsyliarz Dymitr Łańskoy. Dyrektor szkół S. Petersburgskich Rostowcow w nadgodę zasług otrzymał stopień aktualnego stanu Konsyliarza. Doktor Petersburgskiego szpitalu wojskowego Tichorski w nadgodę 50-letniej służby, ma pensyi dożywotniej 2600 rubli, której półowa po śmierci męża spadnie na żonę jego. Grodzieński Wice Gubernator Kożewnikow otrzymał dożywociem Starostwo Nowodworskie w Powiecie Lidzkim, które obeymie po zeyściu dzisiejszey dzierżawczyni Podwoiewodziny Romerowey; tymczasem brać będzie kwartę od niej do skarbu wnoszoną. Aktualny Kammerher Graf Orłow za pomnożenie Monarszych dochodów, otrzymał order S. Włodzimierza 3 klasy; za równą zasługę Nadwornemu Konsyliarzowi Jakimow dano order S. Anny 2 klasy. GM. Achwerdow za trudy podjęte w edukacji WW, XX. Mikołaja i Michała, otrzymał order S. Anny 1 klasy. Towarzysz Ministra oświecenia Murawiew prezentował J. J. Mci dzieło peryodyczne o wiadomościach gospodarskich. Monarcha mile przyiwszy, oświadczyć raczył najwyższe ukontentowanie wydajacemu one zgromadzeniu wolnemu ekonomicznemu; Prezydentowi i wszystkim członkom Komitetu dał podarki.

Minister sprawiedliwości X. Łopuchin donosi Mińskiemu kupcowi Wulfowi Hirszowiczowi skarżącemu się na Wołyński rząd Gubernski o opieszale zyskiwanie pieniędzy za wexlem od stanu Konsyliarza Mendeleiew; niech skargę zanosi do Senatu. Mohilewskiej Rzymsko Katolickiej Dyecezyi Xiędzu Janowi Onoszce, proszącemu o roztrząszenie w powszechnym zebraniu Senatu sprawy jego będącej w Heroldyi względem szlachectwa z familią; proźba nie przyjęta; dowody od niego przyniesione na rodowitość szlachecką, nie znalazły się dostatecznemi; bez ukazania pewniejszych szlachectwo nie może być przyznane. Konsyliarzowi Brodskiemu proszącemu o sądzenie bez uważania prawney kolei, sprawy jego o 4 poddanych wyniść chcących na wolność z pod władzy jego; nie ma na tę proźbę najwyższego zezwolenia. Wileńskiej Gubernii powiatu Upitskiego miasteczka Poswola Żydówce Orełowiczowey, proszącej o połączenie w iedno 6 spraw iey męża agitujących się w 2 departamencie sądu głównego, i sądzenie onych nie czekając kolei, na to nie pozwolono.

Główny rząd Amerykańskiej kompanii w tych d. odebrał doniesienie z Cantonu pisane d. 21 Grudnia r. 1805, iż okręta Nadzieia i Newa przybyły szczęśliwie do Macao w listopadzie; d. 21 tegoż miesiąca Newa zawinęła do Cantonu, część ładunku Amerykańskiej kompanii przedana tamże za 177 t. piastrow, w 4 tygodniach spodziewali się żeglarze nasi wypłynąć na powrót do oycyzny. Podobną wiadomość odebrał Minister handlowy od Kapitana Krusenstern. Na pochwałę i zaszczyt kommandanta tego wspomnieć trzeba, że cały lud na obu okrętach w dobrém zdrowiu dotąd zachowany został; nie tylko-

marłych, ale też nawet chorych ludzi w tak długiej żegludze nie było.

TURCYJA.

CONSTANTINOPOL 12 Czerwca. Odebraliśmy wiadomości z Egiptu. Bejowie mając nadzieję zklonić kiedykolwiek Portę do przywrócenia dawnego rządu, Mammeluków utrzymują w spokojności. Dywan postąpił z ich nie dał żadney odpowiedzi, chcąc wprzód wiedzieć podobno, jaki obrót wezmą interessa nasze w Europie, i jak Selimowi 3 powiedzie się zamysł uśmierzenia Baszów i prowincyi zbuntowanych. Kapitan Basza wkrótce prowadzi do Alexandryi eskadrę, z 4 okrętów lin. 5 fregat, 6 korwet złożoną, na które zabrał 6 t. żołnierza lądowego; słyhać, że sam będzie Wielkorządcą Egiptu; już pożegnał Sultana. Inne eskadry z wielkim pośpiechem uzbraiamy; liczbę okrętów lin. powiększyć kazano; żołnierz na osadzenie floty przeznaczony ćwiczy się pilnie; zaciąg maytków doświadczonych bardzo trudny. Poseł Brytańni W. Arbuthnot raz jeszcze zapytał się Porty, jeśli by nie chciała ponowić dawnego przymierza z Anglikami, oświadczać iż odmówienie tej powolności za zerwanie związków będzie poczytane. Dywan odpowiedział, że obojętność raz obraną zachowa statecznie. Pogroził znowu Arbuthnot zamknięciem portów Tureckich przez Angielskie floty, które na morzu wschodniem wkrótce ukazać się mają.

Constantinopol napełniony i otoczony jest Europejskim i Azyatyckim żołnierzem; blisko Adrianopola Baszowie Romelii i Albanii zgromadzają 50 t. zbroynego ludu; wkrótce do nich Wezyr pośpieszy, którego uprzedził Kadri z 12 t. Wszystkie te dywizye w iedno zebrane wyniosą 100 t. Dotąd iednak jeszcze żadna do Serwii nie ruszyła; według pierwszego projektu Jussuf straż przednią ma wkrótce prowadzić do tej prowincyi, za którym nastąpi Wezyr z rezerwą.

BELGRAD 26 Czerwca. O stanie miasta naszego nie mamy codoniesć nowego; obleżone iest; czasem Serwianie strzelają; więcey czasu toż na zmocnienie szanów, zgromadzając zewsząd posiłki, ażeby razem utrzymać mogli załogę, i dać odpor woyskom Tureckim, gdy na odsiecz przybędą. Wątpi dziś Kusanzy Ali, ażeby odebrał pomoc z Bośni, której się spodziewał; słyhać, iż wielkie rozruchy powstają między ludem Chrześcijańskim w tej prowincyi; obywatele Muzułmańscy myślą o własnem bezpieczeństwie i obronie. Nowy Basza zechawszy do Zwornick, zwołał do siebie wszystkich kommandantów i całą starszyznę, dla naradzenia się, jakim sposobem najłatwiej rozruchy mogą być uśmierzone. Drogi napełnione są zbóycami; handlu w tych stronach niema żadnego, komunikacya z sąsiadami przecięta.

AUSTRYJA.

WIEDEN 9 Lipca. Arcy X. Karol rozkazał obrządkiem uroczystym rozdawać medale złote i srebrne unterofficyerom i żołnierzom regimentu Węgierskich huzarów G. Ott, w nadgodę okazanego mężstwa na ostatniej kampanii. Wszystkie szwadrony w paradzie stanęły; lud mnogi przypatrywał się obrządkowi, grała muzyka, z dział strzelano; Półkownik Szorenyi miał czułą przemowę do rycerstwa, przekładając iak chwalebna iest odbierać taką odpłatę żołnierzowi za dopełnioną powinność, z rąk Monarchy. Po rozdaniu medalów śpiewano Te Deum; Wielu przytomnych świadków i żołnierzów było radośne wylało; podobne medale w kilku innych regimentach rozdane będą.

Arcy X. Ferdynand na przeszłej kampanii naj-

wyższy komendant z G. Mack wojsk Austriackich w Szwabii, który pamiętnym odwrótem uszedł do Czech, ma zostać komendantem Wiednia i niższej Austrii. Wojsk naszych liczbę w Saltzburgu i powiatach blizkich Inn rzeki znacznie powiększono; tamże dziś jeszcze posyłamy kilka batalionów. Z Bawaryi przychodzą zprzecznne wiadomości; raz mówią o zmocnieniu załogi w Braunau, zaczętych tamże nowych fortyfikacyach, spodziewanym rozkazie do wojska, żeby ruszało; drugi raz donoszą, że z Straubing już ustąpili Francuzi, w Landshut małą załogę zostawili, i wkrótce do Renu wszyscy ciągnąć mają. To pewna, iż G. Bellegarde brat komenderującego w Stiryi wyszedł z Triestu. Do d. 19 wiatry przeciwnie były; d. 21 flottyła z 21 okrętów złożona pod przednictwem Kapitana Lepine oddaliła się z portu pomyślnym wiatrem, który gdy posłuży, Austriacy mogą stanąć w Albanii d. 29; wszystkie statki opatrzone żywnością na czas długi.

W Trieste wiadomość mają, że Montenegrynowie miasto Raguzę szturmowali pomyślnie, i wielką klęskę zadawszy Francuzom, powrócili do kraju swego. G. Lauriston miał poledz w rozprawie. Gubernator Transylwanii rozkazał niedawno naprawić most na rzece Schyll postawiony r. 1788 dla przeprowadzenia armii wkraczącej na Wołoszczyznę, z czasem zepsuty; robotę w d. 14 zakończyć zalecono. Graf Metternich Ambassador wyznaczony do Paryża, wkrótce ztąd na Berlin udać się ma do granic Francuzkich. Wakujący przez śmierć G. Melas regiment kirysyerów, GL. Riesch oddano. X. Albert Sasko Cieszyński przedsiębierze podróż do Dreżna.

BRYTANIA W.

LONDYN 4 lipca. Poseł Pruski Jacobi opuściwszy stolicę naszą wyjechał do Berlina. Trudniejsza dziś jest niż była dotąd do rozwiązania zagadka, pokoy, czyliż wojnę mieć będziemy; podzielone są zdania; stawiamy liczne zakłady; podnoszą się i upadają codziennie papiery. Mówią niektórzy, że warunki przedugodne za kilka d. podpisane będą, co sprawić miał w Paryżu Lord Yarmouth; inni przydają, że Holland albo Lauderdale wyjadą wkrótce do Francyi. To pewna, że gońców codziennie wysyłamy i odbieramy; lecz dzieło jest tajemnicą dla narodu. Gdyby na przyszłość wnioskować można było z tego co się dzieje, przepowiedzieć nie trudno, że pokoy daleki; rozkazy od rządu dane do wojsk i flotty widocznie znać dają, iż wojnę silnie popierać zamysła. Zamiana ieńców powszechna wkrótce ma być ogłoszona; według rozumienia wielu nad tą iedynie pracowano.

O wyprawie G. Miranda z Ameryki północnej i Jamaiki wielorakie wieści przychodzą; nic urzędowego niema. Na to zgadzają się wszyscy, że wyspę S. Małgorzaty opanował, i na ląd wysiadł bez odporu żadnego. Gubernatorowie Hiszpańscy nie mieli gotowości. W całej prowincyi rozległej Terra Firma Król Katolicki nie utrzyma nad 14 t. regularnego żołnierza i milicyi. Powiaty Carracas, Maracaibo, Venezuela, &c. osiadłe są i graniczą z narodami, które iarzmo Hiszpanów dawno zrzucić pragnęły; mógł u nich Miranda znaleźć pomoc; lecz żeby już na samym wstępie uzbroił 20 t. maikon-tentów, słusznie wątpimy. Równym sposobem między niepewne wieści kładą Angliki wtargnienie jego do stolicy S. Fé; należałoby wprzód Carthagenę zdobywać, która jest najmocniejszą z twierdz nowego świata. Czekamy doniesienia z Barbados, co Adm. Cochrane i Warren uczynią odebrawszy od rządu przestrożę. Tym czasem politycy Angielscy rachunek zrobili, iak wiele narod nasz z odmiany spodziewanej zyskać powinien. Ich zdaniem podzieli się Ameryka na południową i północną; jeśli Brytania W. dopomoże im ugruntować niepodległość, iakikolwiek rząd obiorą, każdy nam przez wzięczność otworzy swoje porty, zamykając one przeciwnym narodom, udzieli niezmiernych bogactw; przez co handel Angielski, chociażby upadł w Europie, nową i świetniejszą weźmie postać, zwłaszcza gdy Amerykańskie prowincye pod rządem Hiszpańskim będące, żadnych dotąd rękodzieł, żadnego prawie nie miały przemysłu.

Z Amerykanami prędey nad mniemanie podpisana

być może ugoda. Syn Kanclerza Erskine wyjeżdża z mocą, zupełną traktowania. Admiralicya nie tylko odieła komendę Kapitanowi Whitby, ale też aresztować jego, i do sądów Angielskich odesłać, statki zaś RP. poymane, i do Hallifax zaprowadzone uwolnić kazała. Taka powolność z naszej strony, koniecznie Prezydenta zklonić musi do myśli spokojniejszych. Posłowie jego Pinckney i Monroe z Foxem traktować zaczęli. Ten Minister nie przyszedł do zdrowia zupełnie; chorobę przypisali lekarze zbytecznej pracy, radząc ażeby mianowicie na obradach Parlamentowych, mniej odtąd mówił. Dziś nie wątpimy, że izba niższa będzie rozwiązana, i nowe elekcyje nastąpią. Z wyprawy Pophama do Plata spodziewamy się zysków wielkich; to przedsięwzięcie zmarłemu Pittowi przypisują przyjaciele; ponieważ Kapitan żadnych jeszcze rozkazów nie odebrał od nowego rządu.

Flotta Brytanii W. w miesiącu terażn. liczy 122 okręta lin. 165 fregat. Kapitan Toussaint i towarzyszy jego Murzyn Bernard, za rozkazem Admiralicyi, na wojennym statku Angielskim odesłani do S. Domingo. Wielka część statków kupieckich z Jamaiki spodziewanych nie przyszła do żadnego portu. Amerykańscy żeglarze smutną wiadomość przynieśli, że ich wiele poymała eskadra Francuzka; lecz ponieważ nie mówią, kiedy i na iakiem miejscu, została jeszcze nadzieia. W Muzeum Brytańskim nowy zdarzył się przypadek; ieszczenie odzyskano straconych kupfersztychów, gdy nowi złodzieje z tego zbioru wynieśli niektóre zabytki starożytne, których szacunek przechodzi 15 t. FS. Część dworu iednego z Niemiec-kich XX. przybyła do Harwich; odnawia się dawna powieść, że sam wkrótce pośpieszy dla ułatwienia trudności zachodzących między dworem naszym i Berlińskim. Wspomniony tylekroć Kapitan Whitby, dziś powszechnie od Amerykanów znienawidziany, był niedawno kochanym od całego narodu; zdarzyło mu się ratować od nieuchronnej śmierci wielu poddanych RP, gdy Dessalines wszystkich Europejczyków na wyspie S. Domingo bez różnicy wytepił.

Z Curaçao Batawskiej wyspy lądu Carracas blizkiej doniesiono, że przed końcem kwietnia G. Miranda wojsko swoje wysadził, Cumana wziął bez odporu i Carracas powiaty; we wszystkich portach i twierdzach wywiesił chorągwie dawnymi herbami Peruańczyków i Meksykanów znaczone; fregaty Angielskie Jason i Lilly pomagać miały w tej wyprawie; o czém iednak słusznie wątpimy, rozumiejąc, że prywatni raczej obywatele Angielscy i Amerykańscy, niż rząd należą do dzieła. Gubernatorowie Hiszpańscy widząc się w niebezpieczeństwie, milicyom własnym nie ufając, udali się do G. Ferrand komenderującego w S. Domingo, z proźbą ażeby dał posiłek. Odpowiedział wodz Francuzki, że uczyni wszystko chętnie, i poszle do osad zagrożonych 500 żołnierza, jeżeli Hiszpani dadzą mu eskadrę, któraby mogła bezpiecznie zaprowadzić na miejsce zprzymierzeńców; nawet większą liczbę zbrojnego ludu dać obiecał w nagłej przygodzie, sam rozumiejąc się bezpiecznym w twierdzach od Murzynów. Godzi się rozumieć, iż Adm. Angielscy wiedząc o takim przedsięwzięciu nieprzyjaciół, wykonaniu onego przeszkodzą.

Portugalski statek niedawno z Brezylji przysłany do Lisbony donosił, że Francuzka eskadra Adm. Willaumetz z 6 okrętów lin. 4 fregat złożona, d. 4 kwietnia do portu WW. SS. zawinęła; tu znajdować się miał H. Bonaparte; nieprzyjaciół natychmiast zamknął odnozę, nie dozwalając żadnemu okrętowi z niej wychodzić; co trwało do d. 21; wtenczas Willaumetz nabrawszy wodę świeżą i żywność, wyszedł pod żagle. Nie wątpimy, że pierwszym celem nieprzyjacielskiej wyprawy było osadzenie Przygórka dobrej nadziei; lecz gdy się dowiedział w drodze o zajęciu onego przez Anglików, poszedł do Brezylji; ztąd powracać będzie do Europy, czyliż udał się do Indyi zachodniej lub wschodniej niewiadomo. Jedni wnoszą, że Willaumetz da pomoc Hiszpanom, przeciw G. Miranda; iakoż wyznać trzeba, że w okolicznościach dzisiejszych nie mogłyby większej przysługi zprzymierzonemu narodowi uczynić. Jinni sądzą, że wypłynął do wyspy Francuzkiej, gdzie G. Decaen lęka się Angielskiego lądowania. Pierwsze doniesienia z Przygórka i Barbados rzecz objaśnią.

Eskadry nieprzyjacielskie z kilku fregat i licznych

korsarzów złożone, naprzykrzać się nie przestały naszemu handlowi w nowym świecie. Bliskość Guadalupy, Portorico, wysp innych, porty bezpieczne dają Francuzom sposobność ukrywania w nich mnogiej zdobyczy; Adm. Cochrane długo i pilnie szukał, znaleźć nic nie może. Słychać, iż Admiralicja przedsięwzięła wysłać do wysp Antylskich liczne wojsko lądowe, na zdobycie najbardziej Guadalupy. Interessa wschodnio Indyjskie zdają się ułatwione; już nie Barlow, jak życzyli Dyrektorowie kompanii, a i teź Lauderdale jak chciało z początku Ministerjum, ale Lord Minto będzie Wielkorządca. Fox tymczasem zaleca najsłabszą oszczędność w wydatkach na wschodzie, niżeli mu zatrudnienia rządowe pozwolą wyrzeć w całą Indyjskich osad administracją. Co dziś najlepiej wykonać może kompania, gdy za świadectwem Barlowa, zupełna spokojność kwitnie w kraju, i żadnego podobieństwa niema, żeby wojna zapaloną być mogła. Oddaje sprawiedliwość G. Lake; ten wódz podpisawszy ugodę z Scindjach, ruszył niemieszkając na Holcara; obrót Angielskich wojsk był tak nagły, przybycie wgląd kraju Marattów tak niespodziane, iż nieprzyjaciel zastraszone szukać musiał pokoju, przyjmując ofiarowane warunki.

Z legionu Hannowerskiego z półki w Cork zabrane na okręta odpłynąć miały do Przygórką dobrej nadziei; nie wyszły jednak pod żagle; podobno wiadomości pomysłne z Indyi odebrane uwolnią rząd od potrzeby posyłania tam nowych posiłków. W sprawie Margrabiego Wellesley, po wysłuchaniu świadków kilku nic nie postąpiono. Lauderdale na miejscu X. Gordon został Kancelerzem Szkockim z pensją 3 t. FS. Margrabia Hertford otrzymał order Irlandzki S. Patriciusza; S. Vincent miejsce Pitta w Trinity House przez elekcyą osiągnął. Według dowodów złożonych izbie niższej, podatki wojenne w r. 1805 nie wynosiły nad 40 mill. FS. te same w r. 1806 uczynią 51 mill. 340 t. FS; nie tylko albowiem znacznie podwyższone zostały co do gatunku i wielkości poborów, ale teź przez lepsze urządzenia, sprawiedliwszy rozkład, obywatele dziś więcej płacą niż dawniej. Papiery nasze cokolwiek jeszcze spadły; gdyż politycyz mniejszą teraz śmiałością i upewnieniem zaczęli mówić o bliskim pokoju. Wielka flotta kupiecka, o którą długosmy się lękali, szczęśliwie stanęła w Barbados.

Zawczora Grenville i Petty obu izbom Parlamentowym czytali pismo Królewskie; przekłada Monarcha konieczną potrzebę powiększenia rocznego dochodu synom swoim, żądając wyznaczenia dla nich summ znacznych ze skarbu narodowego. Ministrowie rzecz objaśniając wyrazili, że podwyższona żywności cena, znizony szacunek pieniędzy tak wielką sprawił odmianę, iż obywatel przed lat 30 dość bogaty, jeżeli dziś równą ma liczbę dochodu FS. może jednak liczyć się dość ubogim. Blask i świetność otaczająca koronę, spada na kray cały; zatem wniesiono zanieść oświadczenie do tronu, że izby Parlamentowe uczynią chętnie zadość chęci Króla. Nikt nie zprzeciwił się wniesieniu. Wkrótce Petty i Grenville czytają z inne odezwy. W pierwszej Jerzy 3 szuka zezwolenia izb na pensją t. FS. wyznaczoną Lordowi Rodney wnukowi sławnego Admirała, w nadgodę zasług przodka, który potomkom nie zostawił majątku znacznego; w drugiej przekłada potrzebę opatrzenia skarbu w znaczne summy na nieprzezyrane wydatki, ażeby Monarcha mógł zniszczyć zamysły nieprzyjaciół swoich, i korzystać z wydarzonej pory do uszkodzenia onym. Na wszystko zgodzono się bez trudności, zwłaszcza że już zbliżyły się Parlamentu wakacje. Ostatnia Monarchy odezwa dowodzi, że pokoy nie rychło będzie podpisany.

Dziś Petty mówił długo o szczepieniu ospy krowiej; doniosłszy, że Doktor Jenner wynalazek pamiętny zrobił w r. 1777; po długim doświadczeniu prywatnym, przekonawszy się o dobroci i niezawodności onego, publicznie ogłosił w r. 1788; po nowych znowu, zawsze pomysłnych doświadczeniach, r. 1798 upowszechnił; r. 1799 już go znali Amerykanie RP. obywatele, przyieli mieszkańcy rodowici nowego świata; r. 1800 Król Hiszpański w edyktach swoich Jennera nieśmiertelnym nazywał; r. 1801 szczepienie ospy krowiej wprowadzone zostało do wszystkich narodów Europejskich. Nawet w Indyi wschodniej już ją przyjęło więcej 800 t. osob. Wniósł Minister, ażeby na proźbę Parlamentu, Król rozkazał Collegium lekarskiemu napisać krótką, lecz jasną i dokładną wiadomość o szczęśliwych skutkach tego

wynalazku, z przepisaniem do pojęcia gminu łatwem, jak sobie postąpić mają po wsiach z lekarstwem zba-wiennem. Rapport w Parlamencie na przyszłych obradach iesiennych przeczytany i potwierdzony, będzie rozesłany do gromad 3 Królestw Unią połączonych, i wszystkich osad Anglii zamorskich, ażeby ludzie prości, nieoświeceni, uprzedzenia pełni, widząc zgadzających się z Monarchą i doświadczonemi lekarzami prawodawców, kiedykolwiek upor złożyli, a samym sobie, własnemu potomstwu, przyjaciom, sąsiadom, ziomkom przestali być nieprzyjaczniemi i szkodliwemi. Co wszystko gdy skutek wezmie, Parlament Brytaunii W. Doktorowi Jenner oświadczy wdzięczność powszechną, któraby odpowiadała wielkości jego wynalazku, i mocy narodu umiejącego nadgradzać wspaniałe dzieło, sobie i całej ludzkości pożyteczne. Propozycya z oklaskiem przyjęta.

Sprawa Melvilla ukończona; usprawiedliwiony powrócił na dawne miejsce między Parami; nie wszystkim Kollegom to się podobało; X. Sussex, Lordowie Rosslyn, Clifton, Holland, Lauderdale, Suffolk, Oxford, Dundas, S. John, Duncanville, Auckland, Carysford, Downey, protestacją zanieśli przeciw zapadłemu wyrokowi; ta nie daie nikomu w potomne czasy prawa powstać na sąd, lub obwinionego; lecz tylko zostaje w aktach publicznych niezatartym śladem, jak ten lub drugi myślił i sądził. Starania przyjaciół Melvilla, ażeby imię jego znowu było zapisane w listę tajnych konsyliarzów korony, podziśdzień skutku nie wzięło.

Wiadomo, że Smith i Ogden obywatele New Yorck dawali posiłek G. Miranda, o co później do sądów oyczystych są powołani. Pismo ich piewsze, jako czerniące Prezydenta Jefferson, Kongres odrzucił. Ogłosili więc drugie, w którym obszernie wypisują wszystkie okoliczności mniej wiadome zdarzenia ważnego; tę między innymi, że Miranda długo szukał posiłków u rządu Angielskiego, któremu naprzód obiawił zamysły swoje, nic nie otrzymał, i nieukontentowany przeszedł do Ameryki północnej; tu cały projekt ze wszelkimi szczegółami komunikował Prezydentowi Stanów, i Sekretarzowi RP. Maddison, którzy go nie zganili bynajmniej; co stało się powodem dla wielu obywatelów, ażeby nie żalowali odważyć osobę własną i majątek na uskutecznienie dzieła, z którego RP. i świat nowy mógł niezliczone mieć korzyści. Cokolwiek było, to pewna, iż Miranda ledwie stanowiący na lądzie prowincyi Terra Firma, rozstał natychmiast gońców po całym Królestwie Nowey Grenady, do S. Fe i Mexico, wzywając lud do powstania i łączenia się z wybawicielem swoim. Wgląd kraju nie pójdzie, dopóki nadbrzeżów morskich i portów nie opanuje; w przeciwnym zdarzeniu, załogi Hiszpańskie z Carthageny, Panamy, Portobello, innych miast wielu zebrane, łatwo mogłyby być zabrać naieźdnikowi nieważnemu, i całe zniszczyć przedsięwzięcie. W prowincyi Carracas liczył niedawno uczony wędrownik Depons 120 t. krów i wołów, 180 t. koni, 90 t. osłów i mułów, miliony owiec; produkta corocznie wyprowadzane za granicę przenoszą 6 mill. franków.

WŁOCHY.

RZYM 20 Czerwca. Góra Wezuwiusz nie przestaje wyrzucać lawę i płomienie; w okolicach oney Neapolitańczykowie już liczą więcej 100 zniszczonych domów, wiele winnic, drzew, poluprawnych, popiołem zasypanych. Lękano się bardzo o Torre del Greco, ażeby nie doznało losu podobnego klęsce Herculanium; mieszkańcy uciekają w dalekie strony; grom i łoskot w przepaściach ciągły i straszliwy.

MEDIOLAN 25 Czerwca. 8 t. Francuzów od armii Neapolitańskiej oderwanych wkroczyło do państwa Kościelnego; część ma zostać w Rzymie załogą, druga przeydzie do Civitavecchia i blizkich portów, ażeby one broń od napaści flott Angielskich. Flagi Papieżkiej nigdzie nie zdigto, Francuzka obok iey powiewa. Odnawia się zawsze niepewna powieść o blizkiej podróży Oyca S. do Turinu. Na ostatniej kongregacyi zwołanym Kardynałom Pius 7 miał donieść ważne rzeczy, lecz te nieprzeszły do wiadomości ludu. Przez Pesaro do Piemontu niedawno prowadzono 100 żołnierzy Neapolitańskich, w Tronto zabranych w niewolę, którą twierdzą tak długo mężnie bronili. Donieśliśmy, że wszyst-

kie regimenta Francuzkie w kraiu Włoskim dotąd stojące, ruszyły ku granicom Austriackim; część ma zostać w Friulu przy G. Marmont, reszta pójdzie do Dalmacyi; między innemi znajduje się pewna liczba Batawów, którzy do Włoch przyszli po zakończeniu kampanii Niemieckiej. W Friulu, prowincyach dawniej Weneckich, Dalmacyi, Ragusańskim kraiu, ma być ogółem zbroynego ludu 100 t.

Z drugiej strony równą tę potęgę zgromadza Józef Bonaparte, dopełniając armią świeżemi posiłkami. Nie tylko musi oblegać Gaetę, osadzać wszystkie nadbrzeża, uśmierzać licznych malkontentów, powściągać i wytepiać zbójców ukrytych w Appeninie, grozić wtargnięciem do Sycylii; ależ iak słyhać, gotuje się do innej wyprawy za morze, której cel niewiadomy. Do Włoch południowych Francuzi najwięcej posyłają ludu nowozacieżnego, do północnych starego żołnierza. Kardynał Gonsalvi Sekretarz stanu w Rzymie złożył swój urząd; miejsce jego zastąpił Kardynał Cassoni. Józef Bonaparte rozkazał sobie podać wiadomość dokładną o szkodach uczynionych przez ostatnie wybuchnienie Wezuwiusza. Gdy obywatele nadzieję mieli otrzymać wsparcie, zalecono wszystkim, ażeby na mieszkanie przenosili się do Apulii, która prowincya jest bardzo urodzajna, lecz mniej ludna; tu rząd każdemu z kolonistów nowo przybywających obiecuje dać pomoc do zaprowadzenia wiejskiego gospodarstwa.

P R U S S Y.

BERLIN 15 lipca. Interessa naszego dworu z Londyńskim i Stockholmskim zawsze są w jednym stanie. G. L. Blucher głównie kommanderujący w Westfalii donosił, że uczynił przyzwoite urządzenie, żeby odtąd Angielskie okręta nie mogły naieżdżać brzegów Frizyi wschodniej. G. M. Tauenzien otrzymał order orła czerwonego. Kupcom Szląskim pozwala rząd Hiszpański wolnie wprowadzać towary bawełniczne dotąd zakazane; spodziewamy się wkrótce podpisać traktat handlowy z Monarchją Katolicką. W zbrojowniach Austriackich zatrudniają się teraz najbardziej robieniem prochu, dział i ręcznej broni; za 6 miesięcy armia Franciszka z we wszystko będzie opatrzona przyzwoicie po dawnemu. Z Braunau nie ustąpili Francuzi, chociaż od niemałego czasu kazano garnizonowi mieć gotowość do podróży, a obywatelom oświadczone, że ta rychło nastąpić powinna. Nowe manewry przez Półkownika Mayer wprowadzone do armii Austriackiej, znalazły powszechną zaletę; żołnierz maszeruje małym krokiem lecz prędkim.

Arcy X. Karol odpuścił karę śmierci żołnierzowi za dezercją osądzonemu, względ mając na usilne prośby przyjaciela jego; któremu Wiedeński Magistrat w nagrodę czynu chwalebego, medal złoty ofiarował; większe ten człowiek czuł ukontentowanie, gdy widział ocalonego przez się przyjaciela. Ministrowie Austriacy zatrudniają się polepszeniem skarbowych interessów; nie jeszcze nie urządzono; sam ogłos przyszedł odmiany sprawił skutek zbawienny, że miedziana przynajmniej moneta, od niejakiego czasu wyszła zupełnie z cyrkulacji, pokazała się w kraiu. Kupcy przypisują zniknięcie innych monet Żydom, których Monarchia Austriacka żywi do 600 t. mieniąc że ich jest sprawą upadek i podwyższenie zmian pieniężnych; rząd ma przedsięwziąć środki najdzielniejsze, ażeby złemu koniec położył. Koń brązowy do posągu Józefa z wabio ciekawe najbardziej; jest on dziełem Zaunera, który nad tém pracował lat 10. Widział Canova, i przyznał, że ten koń jest dzieło najpiękniejsze ze wszystkich podobnych, iakie dziś w Europie znajdować się mogą.

F R A N C Y A.

PARYŻ 5 lipca. Dziś powszechny jest ogłos, że Lord Yarmouth z Ministrem Talleyrand o pokój traktuje, do którego podpisania ma wkrótce przybyć z Londynu inny poseł; ta wieść rozniesiona w mieście bez żadnego dowodu, sprawiła, że papiery nasze w górę postępować codziennie przestały; inni jednak rozumieją, że o samą tylko ięńców zamianę mówimy z nieprzyjacielem. Jest wiadomość, iż Adm. Willaumetz i H. Bonaparte przybyli do Guadalupy; rząd milczy o tém. Słyhać, że posłowi spodziewanemu z Londynu posłane są od nas pasporta do Dover, Minister Champagny donosił, że w 42 departamentach Francuzkich r. 1805 wszczępiono ospę krowią 126 t. osob; gdy zewsząd przyjdą rapporta, okaże się niewątpliwie, iż w całym kraiu przyeło zbawienne lekarstwo najmniej 400 t. osob. Tenże Mi-

nister ogłasza, że w całej Francji znajduje się dziś 6 mill. 85 t. krów i wołów, 30 mill. 30 t. owiec; konsumpcya roczna Paryzka potrzebuje mięsiwa 62 miliony funtów. Napoleon ma wkrótce przedsięwziąć podróż do Boulogne, ztamtąd do Bruxelles.

B A T A W S K A R P.

HAGA 9 Lipca. Ludwik Bonaparte był w Rotterdamie, i widział na wodę zpuszczony okręt lin. od 90 armat, który nazwał Rotterdam, imie Admirała Piet Hein zostawiając innemu statkowi od 74 armat, który wkrótce dokończony będzie. Rządca wkrótce spodziewany jest w Amsterdamie, gdzie na przyjazd jego spuścimy okręt nowy od 74 armat, który ma nosić imie nieśmiertelne Ruytera. Oświadczył głośno Ludwik; że najmiłszy dla niego jest widok pracujących Batawów nad podniesieniem potęgi morskiej narodu, który przez żegluggę powstał, handlem urosł. Przysłane z Paryża i Londynu wiadomości o zaczętych negocyacyach, małe wrażenie na umysłach naszych sprawiły; nie sądziemy, żeby oprócz zamiany ięńców uczyniono więcej; dla tego papiery krajowe zostają na dawnym stopniu. Owszem spodziewamy się przedłużenia wojny, widząc że woysk lądowych u nas zwiać nie zaczęło, iak uczynić chciano dawniej, ażeby cała Batawów uwaga na morze zwróconą była, zostawiając bezpieczeństwo od lądu zprzymierzonemu żołnierzowi. Podobnym sposobem żadnych odmian jeszcze nie zrobiono w podatkowaniu; płaciemy przeszłe daniny, czekając dopóki rządca nowy za radą Stanów i Ministrów nie ogłosi przyobiecane urządzenie.

Postępek Parlamentu Angielskiego, który nie tylko zcieśnić, ależ zupełnie zniesć postanowił handel Murzynski, i wszystkie narody do tego nakłonić, okrętom zaś swoim, które nie wypłynęły jeszcze do Afryki, chce zamknąć porty, ziednął powszechną zaletę i chwałę. W Paryżu inaczej o tém sądzą. Zda się, są słowa jednego z Polityków, że dziś Anglicy szczerze zamyslaią o zniesieniu handlu dla nich zyskownego. Terazniejsza w Parlamencie rozprawa podobną nie jest do owej sceny, którą grano w Londynie przed 14 laty; którą chcąc przesadzić Rewolucyoniści Francuzcy w Konstytucyjnym zgromadzeniu, nie tylko Murzynów kupować zabronili, ależ kupionym niewolnikom dali nieokreśloną wolność, i do praw obywatelskich gmin nieoświecony, bez przygotowania przyjeśli. Nie podobała się odmiana właścicielom osad; przeciwni się wprowadzeniu nowości; przyszli Jakobini; z ich namowy złośliwey buńt Murzynów, białych wytepienie, S. Domingo w pustynię zamieniona. Anglicy zakazując handlu, nie znoszą niewoli; mogą jednak to później uczynić. Ale za co inne narody odwożą od kupowania Murzynów? Mógł tak przez wrodzoną ludzkość doradzić Wilberforce; Ministrów inny jest zamiar; roztrząśnijmy rzecz z uwagą.

Wie nieprzyjacieli, iż eskadry Francuzkie w r. ter. krążąc przy Gwinejskich brzegach, zabrały prawie wszystkie statki Anglików do handlu Murzynskiego użyte; spodziewa się, że drugie już wysłane przed wiadomością o wyprawie Kapitana L' Hermite, doznaią podobnego losu; ażeby więc inne, co jeszcze w portach stoją, nie szły na zgubę, zamyka im porty; przez co wyznajemy, że wielką przysługę kupcom uczynił; bezpiecznie poświęca kapitały i okręta swoje innemu przedsięwzięciu. Amerykanie dawno prowadząc do siebie Murzynów przestali, wyiwszy prowincją Carolinę, która wkrótce iść postanowiła za przykładem drugich. Hiszpania do Amerykańskich osad potrzebuje corok wiele niewolnika; Portugalia do Brazylii; dwór Lisboński ułatwiając wprowadzenie onych, dozwala dziś, przeciw dawnemu zwyczajowi, postronnym okrętom do portów swoich zawiać, dając nawet pewną nagrodę od każdej głowy. Znają dobrze Anglicy opieszałość Portugalczyków i Hiszpanów; którzy chociaż mogą, i trzymając w Afryce zachodniej rozległe prowincye lub wyspy lądu blizkie, mają sposobność łatwego zakupowania Murzynów, dotąd jednak nie kupują prawie. Zastępują ich miejsce przemysłniejsi Amerykanie, Duńczycy, Szwedzi. Z temi więc dwór Londyński traktować będzie, ażeby Hiszpanom i Portugalczykom nie dostarczali niewolnika. Cóż ztąd wynika? Wyliczone narody obojętne zysk wielki tracą; osady Portugalskie i Hiszpańskie nie mając rąk do wyrabiania produktów nowego świata, zostaną zpuszczone, jeżeli te dwa narody same nie zaczną kupować Murzynów, lub innego nie odkryją źródła.